Ta watas esmalt immetelledes mo otsa, siis läks ja töi mulle klasi öllut. Sedda wötsin ma tännuga wastu. Ei ta olnud walli; agga et wölg ennemine saaks tassutud, olli temma nõu, et muist töga saaks makstud. Ta lassseb ennesele ue kaubakappi tehha. Ma lähhän homme senna ja hakkan töle.“

Anna ütles: „Armas Willem, se nõu on üks pörgulise pael, miska sind püda. Sa ei olleks sedda tööd mitte piddand wastuwõtma.“

„Oh naene“, ütles Kasik pissut pahhandades, „ärra mõtle kurja!“

„Ma sowiksin, et se teisiti olleks“, wastas Anna, „agga ma kardan, et ma wägga töt olen öölnud, sepärrast wata hästi ette.“

8.

Teisel hommikul wõttis Kasik törtistad selga ja läks kõrtsi, kust ta lõunaajal lahke melega koju taggasi tulli sõma. Ta ei jõudnud küllalt kõrtsirahwa lahkust kita. Pärrast sõma läks ta jälle taggasi.

Õhtu tulli kätte, perrenaene olli ammu õhtusõmist walmis pannud ja otas omma mehhe järrel; pilkane pimme ja ö jõudsid peale, agga mees ei tulnud. Perrenaese ahhastus läks ikka suremaks. Nisuggunes kurwastuses ja walwamises

ollid mittu tundi möda läinud, siis ei jõudnud ta ennam kannatada. Ta tõusis ülles, tõmmas riet selga ta tahtis wälja minna. Äkitselt kulis ta keddagit tullewad. Agga ei olnud mitte temma mehhe kindel astumine, waid waiksed tümmad naesterahwa sammud. Ta ruttas wastu, teggi ukse lahti ja näggi kõrtsmiku naest ennese ees seiswad.

Möllemad naesed ollid lapsena ühhes kolis käinud. Se sõbrus sai aeste jone peale, kui teine teise nabrisse mehhele saiwad. Nad ollid saggedaste seltsi juhtunud kirikus teel, kuhhu möllemate sõdda neid pühhapäiwil ajas. Kasiku naene olli teist süddamest hakkand armastama.

„Anna“, ütles kõrtsmiku naene, „ärra ehmata mitte, ma toon kurbe sõnumid. Sinnu mees on meil täis joobnud.“

Anna tahtis ehmatusest peaaegu ärranõrkeda. „Jummala pärrast“, kissendas ta, „siis ei olle mo kartus tühhine olnud. Oh minnu waene mees! Kuddas wõis ta omma tõutust ülleastuda, mis ta ni mittu korda kinnitand.“

„Ei ta olleks sedda wissist mitte teinud, agga nad petsid tedda kawwalusega. Mo südda lõhkeb mo sees sedda õõldes: minnu mees on selle pattu assutaja. Nad pannid temmale esmalt klaas õlut ette, mis nad sallaja enne napsuga ollid seg-